

SYLABUS PRZEDMIOTU W SZKOLE DOKTORSKIEJ

Tytuł	<i>Teoria wzrostu</i>
Tytuł w jęz. ang.	Growth Theory

Status przedmiotu	obowiązkowy dla: <i>ogólny SzD</i>
	do wyboru dla:

Autor/autorzy sylabusa:	Zespół :	koordynator: dr hab. Jakub Growiec, prof. SGH
		członek zespołu
		członek zespołu

Sygnatura przedmiotu:

Część A

1. Syntetyczna charakterystyka przedmiotu (główne hasła – około 400 znaków):

Celem przedmiotu jest zaznajomienie studentów z wybranymi kluczowymi modelami długookresowego wzrostu oraz wynikami empirycznymi, które stanowią ich motywację, jak również z wybranymi tematami, które są popularne w bieżącej literaturze przedmiotu. W pierwszej części kursu omawiamy kluczowe długofalowe trendy obecne w danych oraz główne teorie wzrostu (m.in. modele neoklasyczne, modele endogenicznego wzrostu opartego o B+R). W drugiej części kursu prezentowane są wybrane aktualne zagadnienia, jak np. automatyzacja, postęp techniczny ukierunkowany na wybrane czynniki produkcji, udziały wynagrodzeń czynników w PKB, czy zunifikowane teorie wzrostu (uwzględniające okres rewolucji przemysłowej). Uzupełnieniem przedmiotu jest dyskusja fundamentalnych przyczyn wzrostu i rozwoju gospodarczego. Implikacje prezentowanych teorii konfrontowane są z najważniejszymi obserwacjami empirycznymi.

2. Słowa kluczowe (3 – 6 słów):

Wzrost, funkcja produkcji, B+R, postęp techniczny, efekty skali

Część B

Przedmiotowe efekty uczenia się

Powiązanie z efektami uczenia się dla SzD

Wiedza (liczba efektów od 2 do 5)

W.1	Znajomość najważniejszych teorii wzrostu gospodarczego.	W_1, W_2
-----	---	----------

W.2	Znajomość najważniejszych wyników empirycznych dotyczących wzrostu gospodarczego i konwergencji.	W_2
Umiejętności (liczba efektów od 2 do 5)		
U.1	Umiejętność rozpoznania i krytycznej analizy implikacji głównych teorii wzrostu, z uwzględnieniem ich zgodności z danymi.	U_1, U_2
U.2	Umiejętność czytania ze zrozumieniem artykułów naukowych dotyczących teorii i empirii wzrostu gospodarczego.	U_2
U.3	Umiejętność formułowania hipotez dotyczących determinant różnic w tempie wzrostu PKB per capita na świecie.	U_2
Kompetencje społeczne (liczba efektów od 1 do 3)		
K.1	Udział w dyskusjach nt. determinant i mechanizmów wzrostu gospodarczego.	K_1, K_3

Część C

Semestralny plan zajęć:

1. Podstawowe wzorce empiryczne długookresowego wzrostu. Obserwacja zrównoważonego wzrostu po rewolucji przemysłowej. Konwergencja warunkowa i bezwarunkowa. Stylizowane fakty Kaldora i „nowe fakty Kaldora”.
2. Neoklasyczne modele wzrostu (Solow, Ramsey). Ścieżka zrównoważonego wzrostu.
3. Modele endogenicznego wzrostu oparte o B+R. Nierywalizowalność idei i rosnące przychody względem skali. Model Romera (1990).
4. Funkcja produkcji CES. Postęp techniczny ukierunkowany na wybrane czynniki produkcji. Dynamika udziału wynagrodzenia czynników w PKB. Model Acemoglu (2003). Komplementarność kapitału i kwalifikacji pracowników (*capital-skill complementarity*). Postęp techniczny faworyzujący pracę wykwalifikowaną.
5. Wybrany temat #1. Automatyzacja. Wyniki empiryczne nt. automatyzacji i postępu technicznego służącemu eliminacji prac rutynowych (*routine-based technical change*). Modelowanie automatyzacji i wyboru technologii.
6. Wybrany temat #2. Spadek udziału wynagrodzenia pracy w PKB od lat 80. XX wieku: identyfikacja, źródła. Modelowanie długookresowej dynamiki udziału wynagrodzenia czynników w PKB: Piketty (2014) kontra automatyzacja, postęp techniczny ukierunkowany na wybrane czynniki produkcji.
7. Wybrany temat #3. Zunifikowana teoria wzrostu. Maltuzjańska dynamika populacji. Popyt na pracę wykwalifikowaną a wybór między jakością a liczbą dzieci (*the children quantity-quality tradeoff*). Modelowanie początków współczesnego wzrostu podczas rewolucji przemysłowej (Galor, 2011).

Literatura podstawowa (jeśli wybrane fragmenty publikacji zwartych, to wskazane podanie rozdziałów, ew. stron):

1. D.Romer, Makroekonomia dla zaawansowanych [Advanced Macroeconomics], PWN, Warszawa 2000, chapters 1, 2;
2. D.Acemoglu, (2009), Introduction to modern economic growth, Princeton University Press;
3. P.Aghion, P.Howitt, (2009), The Economics of Growth, MIT Press;
4. R.Barro, X.Sala-I-Martin, (2003) Economic growth. MIT Press

Literatura uzupełniająca (jeśli wybrane fragmenty publikacji zwartych, to wskazane podanie rozdziałów, ew. stron):

Wybrane współczesne artykuły naukowe.

Część D

Forma zajęć:	Wymiar zajęć w godz.:
Ogółem godzin <i>w tym:</i>	30
Wykład	30
Elementy oceny końcowej (ogółem 100%), w tym:	
Egzamin pisemny	50%
Referaty / eseje	50%
Liczba punktów ECTS	3

Część E

Metody dydaktyczne (nauczania) stosowane przez prowadzącego

M.2. wykład z wykorzystaniem technik multimedialnych
M.3. wykład konwersatoryjny (z *aktywnością doktorantów*)

Część F

Metody weryfikacji (sprawdziany) osiągnięcia przedmiotowych efektów kształcenia

W.1. egzamin pisemny (*pytania otwarte, zadania*)
W.7. projekt